

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/206/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414205530
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414205530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej Y., za účasti vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 98,95 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .
- III. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 20. 8. 2014 domáhala na žalovanej zaplatenia 98,95 eur spolu s 9,5 % úrokmi z omeškania od 26. 8. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ uzavrela so žalovanou ako účastníkom zmluvu o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom tejto zmluvy o pripojení bol záväzok poskytovateľa poskytovať žalovanej dohodnuté služby elektronickej komunikácie, ktoré poskytovateľ žalovanej odo dňa účinnosti zmluvy aj poskytoval. Žalovaná sa v zmluve zaviazala služby odoberať a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku služieb.

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s. od účinnosti zmluvy o pripojení žalovanej dohodnuté služby aj poskytovala. V súlade so zmluvou o pripojení a aktuálnym cenníkom za poskytnuté služby žalovanej vyčíslila cenu faktúrou č. 7107721914 splatnou 25. 8. 2011 znejúcou na sumu 98,95 eur.

Žalovaná nesplnila povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy o pripojení a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatila. Tým porušila povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o pripojení v spojení so všeobecnými podmienkami. Dlh žalovanej vyčíslil na 98,95 eur s tým, že v prípade, ak žalovaná suma je nižšia ako suma na vystavenej faktúre, žalovaná vykonala čiastočnú úhradu.

Nezaplatením faktúry v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka do omeškania. Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplatenia aj úrokov z omeškania vo výške stanovenej § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak, ako to špecifikoval v petite žaloby.

Aktívnu legitímáciu žalobkyne v konaní zástupca žalobkyne dôvodil poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 24. 6. 2013.

V rámci prípravy pojednávania súd žalovanej 29. 6. 2015 doručil žalobu s pripojenými listinnými dôkazmi na vyjadrenie. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Podaním doručeným súdu 9. 9. 2014 vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962. Na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe doručenú zástupcovi vedľajšieho účastníka 16. 9. 2015 zástupca vedľajšieho účastníka nereagoval.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spor) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením obsahu spisu súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o pripojení Fix“ súd zistil, že 2. 4. 2009 uzavrela obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019, so žalovanou zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby - program Fix 0 a za tým účelom poskytnúť žalovanej SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX (ďalej len zmluva o pripojení). Podľa zmluvy o pripojení neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania predplatenej verejnej elektronickej komunikačnej služby Easy spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (ďalej len všeobecné podmienky), Osobitné podmienky pre poskytovanie služby Fix (ďalej len osobitné podmienky), Cenník predplatenej verejnej elektronickej komunikačnej služby Easy spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (ďalej len cenník) a Cenník služby Fix (ďalej len cenník Fix).

Z listín označených žalobkyňou ako „Dodatok k Zmluve o pripojení Fix, č. MT GSM 902382642, SIM karta č. 8942102230002501596“ z 2. 4. 2009 (ďalej len dodatok) súd zistil, že 2. 4. 2009 spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019, uzavrela so žalovanou zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala odpredať žalovanej mobilný telefón zn. Nokia 3110 black za kúpnu cenu 9 eur.

Podľa bodu 3 veta prvá obidvoch dodatkov: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 toho Dodatku“.

Tabuľka č. 1 dodatku obsahuje údaj o zmluvnej pokute 248,95 eur.

Z faktúry č. 7107221914 vystavenej obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. 8. 8. 2011 splatnej 25. 8. 2011 súd zistil, že touto faktúrou spoločnosť žalovanej vyúčtovala zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 14. 3. 2008 (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd na základe vyššie uvedených skutkových zistení a právneho stavu prijal záver, že žalovaná dňa 2.4.2009 uzavrela s obchodnou spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019 (nie ako tvrdí žalobkyňa - spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469) zmluvu o pripojení podľa citovaného § 43 a nasl. zákona o elektronických komunikáciách.

Súd len dodáva, že z výpisu z obchodného registra vyplýva, že 17. 6. 2010 došlo k zlúčeniu spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019, so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ktorá ako univerzálny právny nástupca prebrala všetky práva a povinnosti zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s.

Predmetom konania v danej veci súd vychádzajúc z obsahu žaloby a predloženej faktúry č. 7107221914 považoval výlučne len nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty špecifikovanej v tabuľke dodatku k zmluve o pripojení spolu s jej príslušenstvom. Súd dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluve o pripojení vrátane jej dodatku posudzoval z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený zmluvou o pripojení vrátane dodatku považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahujú právna úprava ochrany žalovanej ako spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 2. 4. 2009 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci vychádzajúc z údajov o žalovanej v zmluve o pripojení a jej dodatku súd prijal záver, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy o pripojení vrátane dodatku nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa výpisu z obchodného registra je nesporné, že obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019, pri uzatváraní zmlúv konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Súd len dodáva, že podľa vcelku ustálenej praxe súdov dôkazné bremeno ohľadne preukázania nespotebiteľského charakteru zmluvy má vždy dodávateľ. V prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala (ani neuviedla) žiadne skutočnosti, z ktorých by nespotebiteľský charakter zmluvy o pripojení bolo možné vyvodiť.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a pod.) v zásade nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty

ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinností vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok.

V prejednávanej veci súd prijal záver, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s poukazom na zmluvné podmienky, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa neprijateľné, a žalobu v prejednávanej veci zamietol. K dôvodom súd bližšie uvádza:

Žaloba predovšetkým zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a doplňal Občiansky zákonník, čo u ň seba zakladá dôvod na jej zamietnutie, nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods.1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi so strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení vrátane jej dodatku je zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárové zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednaní o zmluvnej pokute vopred naformulovaný a dodávateľ iba dopĺňa výšku pokuty. Žalovaná tak nemala reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednaní o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemala možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jej alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva vrátane dodatku písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve, a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednaní o zmluvnej pokute. Je na dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvná pokuta, ako sama žalobkyňa v žalobe uvádza, plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nesplatenie poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu v dôsledku nesplnenia doby viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívania dojednaných služieb - programov po túto dobu viazanosti. Dojednaní pritom zaväzujú spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu dĺžku využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11, resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať napr. iba 2 mesiace. Takáto zmluvná pokuta je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných povinností žalovanou je dojednaná zmluvná pokuta, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností poskytovateľom nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co/136/2010 a mnoho ďalších.

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednaní: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 toho Dodatku“ bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejmé, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má zmluvnú pokutu zaplatiť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre porušenie širokého okruhu rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú presne špecifikované a sú vymedzené iba odkazom na iné drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nie len zmluvy o pripojení a dodatku, ale aj všeobecných podmienok. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinností spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj Nález ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15C 410/2009 a pod.).

Taktiež pokiaľ ide o samotné splnenie podmienok dohodnutých pre vznik nároku na zmluvnú pokutu v prejednávanej veci, a to že: „... dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku...“, súd dodáva, že žalobkyňa sama tvrdí, že k vypojeniu SIM karty žalovanej podľa zmluvných podmienok mohlo dôjsť až po odstúpení „podniku“ od zmluvy o pripojení. V prejednávanej zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní nevyplýva záver, že by „podnik“ od zmluvy o pripojení odstúpil.

Za ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby súd považoval aj nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Zástupca žalobkyne v žalobe poukazuje na zmluvu o postúpení pohľadávok z 24. 6. 2013. Zmluva však v konaní súdu nebola predložená. Preto súd tvrdenie, že na žalobkyňu uvedenou zmluvou bolo postúpené aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré je samostatným majetkovým právom (podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka nejde o príslušenstvo pohľadávky) nepovažoval za preukázané.

O náhrade trov tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Žalovaná a vedľajší účastník boli v konaní úspešní. Preto im príslúcha právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podmienkou priznania nároku na náhradu trov je uplatnenie nároku v konaní. Keďže žalovaná a ani vedľajší účastník si nárok na náhradu neuplatnili, súd im žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občiansky súdny poriadok) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).